

L'ESTRELLA VIATGERA

Conte de Nadal

Aquesta història comença fa molts i molts anys en un lloc dalt del cel. Hi havia una estrella molt bonica, d'or i de foc, que era també molt alegre. I li agradava molt viatjar. Un dia va demanar permís a Nostre Senyor per poder emprendre un llarg viatge, i quan el va tenir es va fer una cua llarga, es va acomiadar de les seves companyes i se'n va anar tota sola pels camins de l'Univers.

Anava mirant per tot arreu per descobrir coses noves i es va fixar amb un petit planeta blau i blanc. S'hi va acostar més i va veure més colors: el verd dels boscos, el daurat dels deserts... Encara s'hi va acostar més i va veure molta gent que anaven un darrere l'altre portant tots alguna cosa: un feix de llenya, una ovella, un cistell d'ous... I tot ho anaven a deixar a una cova que hi havia a la muntanya. A dins hi havia un nen acabat de néixer, amb el seu pare i la seva mare, i un bou i una mula que els feien escalfor. A ella també li agradava fer regals, i va decidir tornar a casa seva per portar-li també alguna cosa.

Però, ai! Els viatges de les estrelles són molt llargs, i duren molts anys. Quan va tornar, carregada amb els seus regals, no ho va trobar tot igual: les muntanyes sí que hi eren, i els boscos, i el riu, però la cova no. I en lloc d'un caminet va veure moltes carreteres, plenes de cotxes. I aquells poblets i masies ara eren grans ciutats, amb cases molt altes. Decidida a no tornar sense deixar el que havia dut, va mirar per les finestres d'aquelles cases tan altes, i allà dins va veure allò que anava buscant: damunt d'una taula hi havia unes muntanyes verdes de molsa, i tot de pastorets menuts que anaven cap a la cova. I també uns reis dalt dels camells. I va anar mirant per totes les finestres i allà on veia un Pessebre anava deixant la seva preciosa càrrega: espurnes d'or de l'altra banda de l'Univers.

Quan va haver deixat tot el que tenia se'n va anar, pensant que tornaria un altra vegada. I es que a totes les cases on va deixar les espurnes d'or hi va haver una gran alegria. Però la que estava més contenta era l'estrella, que els regals fan tan feliç a qui els dona com a qui els rep, i ella n'havia donat molts.

FI